

L'Esteve (Gegant gran). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

La Plàcida (Geganta gran). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

L'Esteve i la Plàcida
(Gegants grans).
Construïts a Mataró per
Josep M. Diamant, van
ser estrenats el
diumenge abans de la
Fira i Festes de
l'Ascensió de 1968. Els
gegants de Mataró, en
Robafaves i família,
foren els padrins. A la
cerimònia del bateig,
contràriament al que era
costum, el rector de la
parròquia no els va voler
beneir. Restaurats el
1987 per l'escultor
Ramon Aumedes, surten
cada any per la Festa
Major. Els seus noms
corresponen als del
patró i del copatró de
Granollers.

UNS PERSONATGES

Ja la tenim aquí. La Festa de Granollers, com d'altres que s'han celebrat al Vallès durant aquests dies, -per fortuna encara hi ha pobles que també l'han de fer properament-, representa, per a la capital de la comarca, una ocasió, no l'única, per demostrar que és capaç de servir de punt de referència a l'hora de parlar de festa, de gresca, d'imaginació, de participació i de poder. Per fortuna, hi ha un exèrcit de voluntaris de Blancs i Blaus, disposats a rivalitzar festivament, una vegada més, per tal d'aconseguir ser els millors. Ells, juntament amb els personatges ja consagrats, que configuren els elements festius de cada any, -uns de cartró pedra i d'altres de carn i ossos-, intentaran, -perquè així ha d'ésser-, que triomfi la sana alegria i la bona bonhomia. Els singulars personatges als quals ens referim, tenen nom i cognoms i comencen ja a tenir una base històrica, -mínima però totalment vàlida-, en arribar a l'XIa. edició de la Festa Major de Blancs i Blaus. Enguany, -a l'espera d'allò que realment pugui succeir el proper diumenge, dia 28, al concurs de rajolers entre en Josep Biscarri (Blau) i Amador Galí (Blanc)-, un altre repte diferent però igualment de caràcter creatiu, ha passat també per les mans del pintor granollerí Antoni Granja Llobet. Aquest ha estat capaç, per ser sempre amic de l'acció directa (Amador Garrell i Soto, 1990), de plasmar, en 14 belles estampes, algunes de les singularitats que presenten els símbols més carismàtics de la Festa Major de Granollers: L'Esteve i la Plàcida; el Colom; La Parella de Capgrossos; El Bailo; el Drac; Els Xics; La Granota; La Diablessa; En Cosme i la Damiana; Els Rajolers...

BLANCS
FESTA MAJOR

BLAUS

BEN SINGULARS

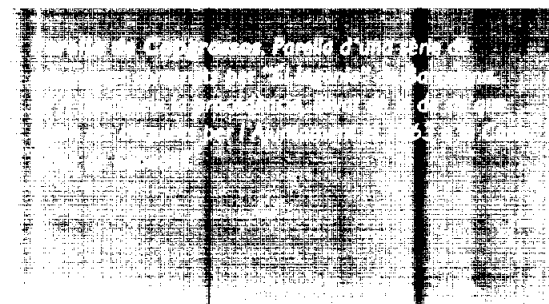
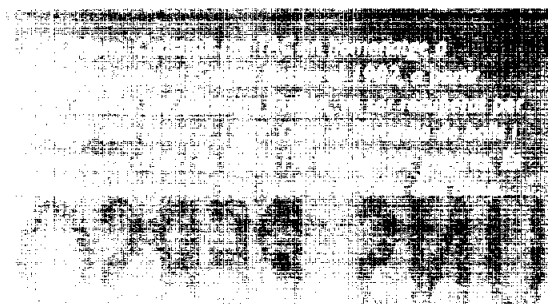
REVISTA DEL VALLÈS

El Colom. Oli sobre paper (65 x 50 cm)

Parella de capgrossos. Oli sobre paper (65 x 50 cm)

Granollers, divendres, dia 19 d'agost. Trenta i molts graus de temperatura ens acompanyen a l'ombra a la una del migdia. Fa un sol d'injustícia. Lloc: carrer del Sol. Tot i les comoditats que presenta el jardí, (tenderol tipus marroquí, safareig que fa de bassa per a uns peixos de colors vius i de gana insaciable, Blanco Nieva Rueda de Segovia fresc sobre la taula,...), tot i això, deia, el calor resulta insuportable. A pocs metres, a ningú no sembla importar-li tampoc què passa al carrer de les Banyes. Quelcom semblant passa al de Corró,

el dels Sants Metges. Silenci. Ombres. Suor. Aigua que no refresca. Gent que falta a la ciutat. Portes silencioses. Tancat per vacances i avisos de tornarem per setembre. Però les pàgines de la revista són ben obertes i haig d'escriure coses sobre la Festa Major de Granollers, de l'autor del cartell, i de les carpetes que s'han posat a la venda, tot oferint els retrats dels personatges que configuren el gruix de la festa dels **Blancs** i dels **Blaus**, un invent aquest que, amb base històrica i llegendària, ja fa onze anys que anima els carrers de la ciutat quan s'està a punt d'iniciar, altra vegada,

el calendari dels sufriments: feina, escola, negocis...
«La carpeta màgica-festiva presenta un total de 14 làmines que compilen, paraules de

l'alcalde **Josep Serratusell**, els símbols més emblemàtics de la Festa Major des que es va recuperar el 1983 la tradicional juguesca dels rajolers, a partir de la iniciativa de les colles». Cert.

Aquests personatges, ben singulars, pertanyen a l'esforç col·lectiu d'aquells que els han ideat, projectat i realitzat. Darrera de cadascú d'ells hi ha sempre unes mans i uns peus que els mouen i també molts cors que els estimen. L'ànima és formada per infinitat de trossets i trossets dels components de les colles de **Blancs** i **Blaus**, uns membres anònims i voluntaris que no esperen ni desitgen altra recompensa que la de la sana alegria i saber que, amb la seva actitud, fan la petita història dels pobles. Cadascú, és clar, des de la seva responsabilitat. Alguns creadors, com l'escultor **Ramon Aumedes**, han deixat també constància, amb el seu treball, de quina ha estat la seva aportació personal. Molts dels símbols més emblemàtics de la Festa Major de Granollers tenen cara i ulls, gràcies a les mans d'un dels millors pares de gegants i criatures festives que hi ha a tot Catalunya, ja que **Aumedes** ha sabut aportar a la festa l'obra creativa, aquella que es capaç de transmetre i suggerir sensacions. Els **Blancs** i **Blaus** de Granollers, així com el públic en general, poden comparar les figures més simbòliques de la festa i la carpeta de dibuixos a l'Oficina d'Informació al

**BLANCS
FESTA MAJOR**

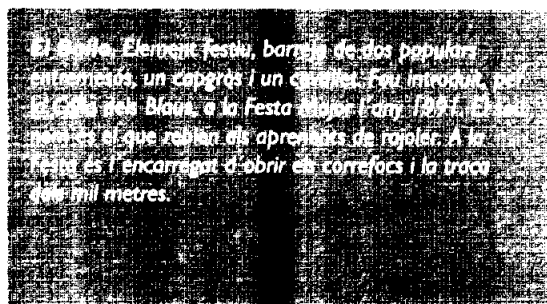
BLAUS

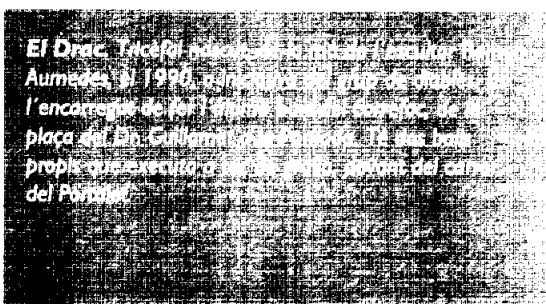
El Bailo (Capgròs). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

El Drac. Oli sobre paper (65 x 50 cm)

El Drac. Element festiu, barreja de dos papulars autòctons, un capgrò i un Capgrò. Fou introduït a la Casa del Blau a la festa Major l'any 1991. El drac és el que realitza els aprenents de rajoler. A la festa és l'encarregat d'obrir els correfoacs i la traca de mil metres.

El Drac. Treball realitzat amb l'artista Aumada el 1990, repintat el 1991. És l'encarregat de fer el drac a la plaça del Dr. Guàrdia de Sant Joan. És un drac propi que s'executa a l'entorn del carrer del Pòmpid.

Ciudadà, carrer Sant Roc, de Granollers.

Enguany, un altre artista, **Antoni Granja Llobet** (Granollers, 1954), -el de l'acció directa que diu l'**Amador**-, ha volgut sumar-se al repte que li han plantejat des de la Casa Gran - («**He tingut un gran recolzament, tant per part dels responsables de l'Ajuntament com per part dels membres de les colles; gràcies, Paco Cruz**»)-, i ha presentat pictòricament, en forma de carpeta, els personatges que sovint veiem representats en la figura dels gegants, dels capgrossos, en les cares dels rajolers... El resultat, un quadre de família nombrosa de 14 membres, en el qual tothom és important: **L'Esteve i la Plàcida; El Colom; El Bailo; El Drac; Els Rajolers...**

Antoni Granja Llobet, pare de la criatura del cartell de la Festa Major d'enguany, dedica tot aquest treball, -«del quan estic totalment orgullós»-, a **Amador Garrell i Soto** i a **Enric Garcia Pey**, «dos bons amics, diu, que saben apreciar el meu treball i als quals estimo molt». Quan diu això, pregunta l'hora al periodista i s'adona que ja fa estona que dura la cosa, que són prop de les dues, i que el sol continua cremant despietadament. És el moment, no sé si encertadament o no, de proposar-li repassar, un per un, cadascú dels personatges que configuren la carpeta de retrats, ja que no resulta difícil consta-

tar com es nota en l'ambient la seva omnipresent presència. Hom té el pressentiment que **El Bailo** ha sortit a passejar amb el seu cavall. Segur. Escoltin i llegeixin sinó, algunes de les opinions que fa **Antoni Granja** sobre alguns dels seus companys de festa, mentre ell xarrupa l'aigua clara del safareig.

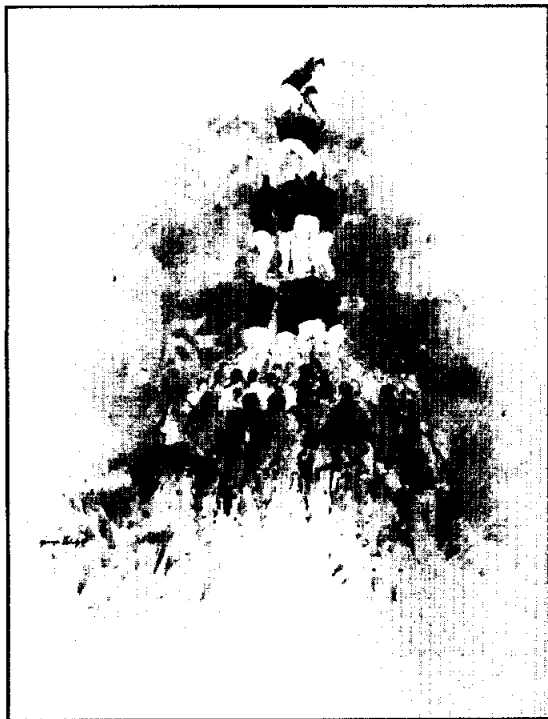
L'ESTEVE I LA PLÀCIDA. «... Són uns gegants molt macos, perfectament fets, però que resulten difícils a l'hora de donar-los vida, perquè estan encatronats, estàtics, rígids... Després, quan et baralles una mica amb ells t'ho passes bé, però fins que arriba aquest moment, et costa molt. Pictòricament resulten un xic antipàtics i poc seguerents».

EL COLOM. «... Resulta agradable. Plàsticament és extraordinari i simpatiquíssim. He gaudit molt executant-lo. Si l'he fet pensant en la pau? No. La pau ens l'hem de fer nosaltres mateixos. Què podem esperar d'aquells que aposten només per la guerra en un temps en què únicament hi ha merders i problemes? El colom és un element festiu de primer ordre,

**BLANCS
FESTA MAJOR**

BLAUS

REVISTA DEL VALLES

Els Xics (Castellers). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

Els Xics (Castellers). Colla castellera local (Granollers) nascuda de la Colla dels Blancs el 1991. El 1982 es va fundar una colla que, malgrat la seva curta durada, -un any-, va deixar constància de la seva vida al mateix museu casteller de Vall. Els Xics, però, han estat la Colla que, com demostren els fets, més ha arrelat i ha consolidat la seva existència.

La Granota (Capgròs). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

La Granota (Capgròs). Amb un altre amb figura de corb, van ser construïts el 1982 per la Festa dels Gegants Perduts, organitzada arran de la recuperació dels gegants vells, en Cosme i la Damiana.

que hem de protegir i cuidar».

PARELLA DE CAPGROSSOS. «... Ah, són fantàstics! De petit m'havia tocat portar el dimoni i resulten uns elements fabulosos. Tots en som de capgrossos a vegades. Jo, fa uns dies, vaig fotre una patada sense voler amb el genoll a una paperera que hi ha tot just al davant de la Paradeta i en van sortir prop de 50. Déu n'hi do si tenim en compte que eren tocades les onze de la nit, oi? Sí, sí, gairebé tots eren dolents. Fins i tot, hi havia uns quants una mica *mamons*. A Granollers, ja sabem que hi ha gent molt bona, fins i tot extraordinària, però com a tot arreu hi ha capgrossos bons i... taüls, ganduls i *maleants*. No ho creu així? Per què no és mulla vostè una mica?».

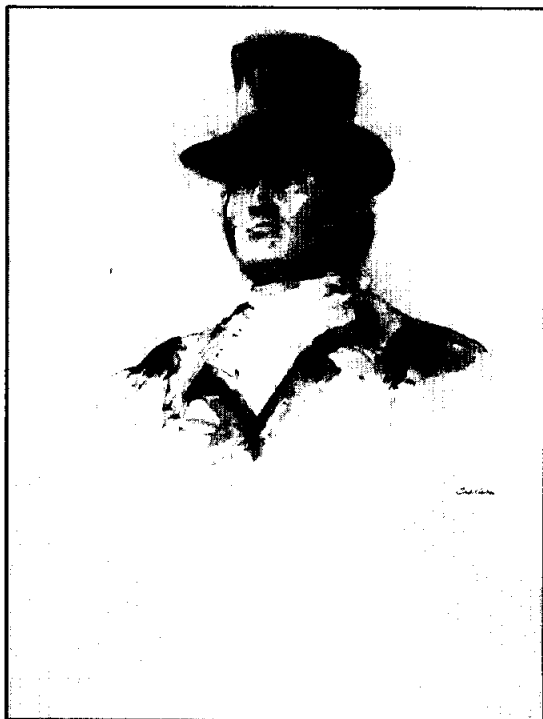
EL BAILO. «... Parlem del personatge imaginatiu número u: És fabulós, preciós, lletgíssim, encantador, simpàtic, carismàtic... El Bailo s'ha convertit en el gran protagonista del meu treball. És el més llarg de tots, segur. On trobaríem al Bailo a Granollers? Jo no ho sé ara, però a la meva infan-

tesa hi havia un tíó que recollia coses velles i que se semblava molt al Bailo que he pintat. Era una gran persona i moltes vegades se'l podia veure davant el bar Comercial i també de Ca la Sila. Els nanos el fèiem empenyar, però ell mai no s'enfadava. La seva expressió era singular. Sí, ho recordo bé. Sembla com si el veiés encara. Han creat una figura extraordinària. El Bailo ha de ser sempre el màxim responsable d'obrir els correfocs i ha de ser l'encarregat, també, de vigilar i controlar, amb el seu cavall, aquells que només pensen en destruir. No estaria de més que s'espantessin una mica quan encén el correfoc».

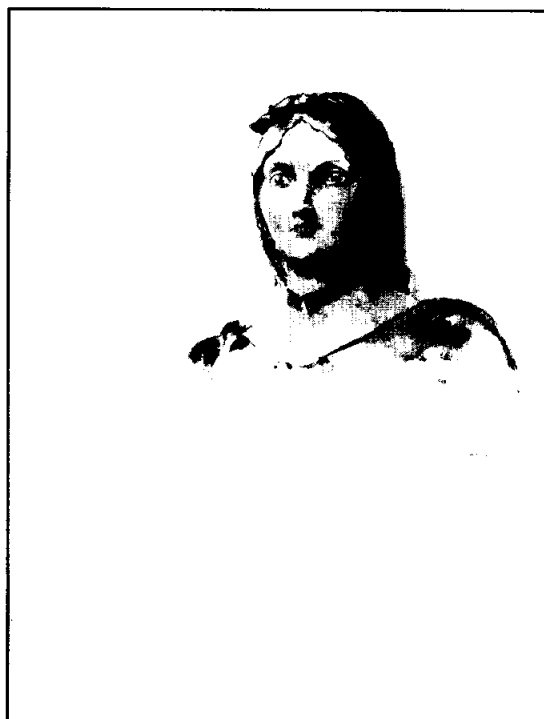
EL DRAC. «... El treball de Ramon Aumedes ha estat sorprenent, a l'hora de donar vida als diferents personatges i aquest, resulta d'un encert total. He quedat gratament impressionat. Aquest és un drac tricèfal bo i el seu foc és purificador i festiu. Els dracs dolents que cremen els boscos i fan malbé la natura tenen només un cap irracional i es guanyen a pols que siguin tancats a la presó. Que vagin tots a La Modelo! A la cinquena galeria! Què volen? Cremar-nos tota la comarca? El foc del nostre drac és real, però simbòlic, ple de llum, d'alegria...».

**BLANCS
FESTA MAJOR**

BLAUS

En Cosme (Gegant vell). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

La Damiana (Geganta vella). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

En Cosme i la Damiana (Gegants vells). Construïts per "El Ingenio" de Barcelona, van ser adquirits per l'Ajuntament el 1963 a la Casa Cloa de Sabadell. Desapareguts l'any següent, van ser trobats i restaurats el 1982. Des de 1986 surten ininterrompudament cada Festa Major. El 12 de Juliol de 1987 van pujar al cim de Matagalls, de la mà de la colla dels Blaus. Els seus noms són els dels Sants Metges.

ELS XICS (CASTELLERS). «... Quina emoció! Quina força! Amunt sempre les torres! No, no crec que sigui només una qüestió de folklore. És un sentiment arrelat dins els catalans i que té connotacions molt fortes i convincents. No li sembla? Només cal veure com participa la gent. La unió fa la força i això és la millor demostració de com es poden fer grans coses. Si m'agradaria que la meva filla fos anxaneta? Doncs, sí, però em sembla que ja no té edat per fer-ho».

Antoni Granja es pregunta, a aquestes altures de la conversa, si les seves opinions interessaran a algú. Deuen ser coses de la calor i dels prop de quaranta graus de temperatura que fa el pati interior de la casa on té lloc l'entrevista, als voltants de les tres del migdia, perquè si no, no ho entenc, de veritat. Una i altra vegada repeteix i insisteix en destacar l'ajut moral que ha rebut per part de l'Ajuntament, especialment dels responsables de l'**Àrea de Relacions Institucionals**, i dels integrants de les colles. La seva carpeta, afirma, és oberta i vol ser només, «això», indica, **voldria que quedés ben clar, una senzilla aportació a la festa de Granollers, perquè crec que pot ser el punt de partida per altres**

treballs de característiques similars. Jo, com els responsables de la iniciativa, em sentiria més que satisfet si amb el meu treball aconseguís que la gent s'engresqués per les coses de la seva ciutat i conegués, encara millor, les peculiaritats de la Festa Major».

En semblants termes s'ha expressat també Rosa Ribas, qui des de la seva responsabilitat de Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Cultura aposta per un model de festa que «cal potenciar i una de les maneres per difondre-la és mitjançant aquesta carpeta que recull els elements que, progressivament, han anat incorporant les colles per fer més gran la nostra Festa».

La casa del carrer del Sol de Granollers, lloc on té el seu estudi el pintor, ha estat l'escenari on han fet convivències durant uns quants dies els personatges singulars de la Festa Major de Granollers, però segons indica l'autor del cartell, han conviscut en perfecta harmonia, ja que han sabut estar, també, a l'alçada de les circumstàncies.

L'experiència, segons ell, ha estat gratificant i si no, vegin i comprovin com defensa gairebé tots els personatges de la festa que queden per analitzar.

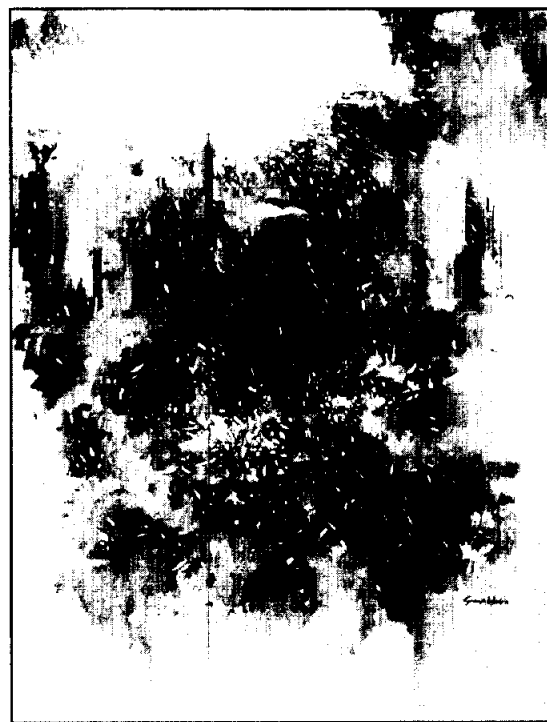
**BLANCS
FESTA MAJOR**

BLAUS

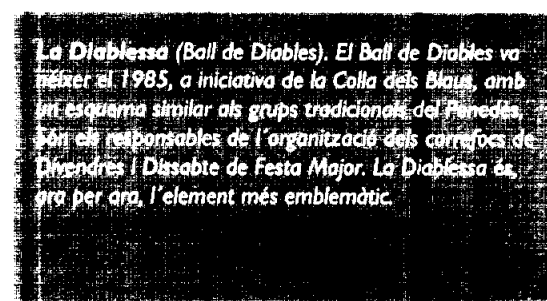
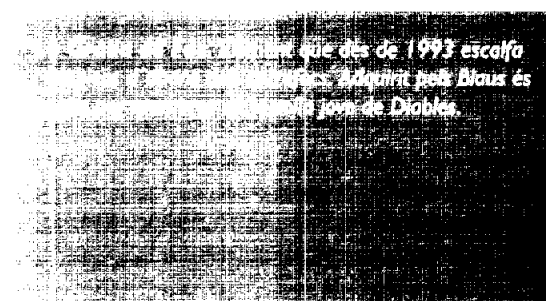
REVISTA DEL VALLES

La Gralla de Foc. Oli sobre paper (65 x 50 cm)

La Diablessa (Ball de diables). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

EN COSME I LA DAMIANA (GEGANTS VELLS). «... Són els gegants que m'aporten més records. Els he vistos ballar infinitat de vegades. Resulten una mica pesats, però... A qui haurien de trepitjar? Doncs, els que tenen els ulls de poll més grossos; els que tenen l'ull inflat per la gota... No creu que correm el risc de donar una imatge tremendista i negativa? Com és que destaca només aquests aspectes, quan la realitat és que ens referim a elements festius i totalment vàlids i que ens ajuden a fer-nos molt més feliç l'existència?».

LA GRANOTA (CAPGROS). «... Quina figura tan simpàtica i afectuosa! Diu que se sembla a l'E.T.? L'expressió pot ser molt similar, però no, és una granota i, a més a més, del Congost. A vegades i com és tan esmunyidissa, ve per aquí pel safereig i es queda una estona fent-me companyia».

LA GRALLA DE FOC. «... Jun-
tament amb El Bailo ha estat una figura que plàsticament ha resultat excepcional. La seva construcció és perfecta. Té unes formes endimoniades que suggereixen moltes

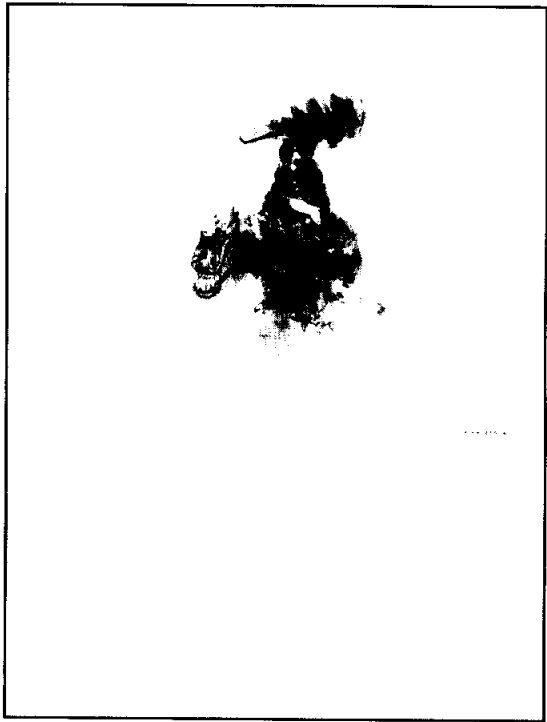
coses. La seva cornamenta, pròpia de mig gralla i mig cabró, és contundent i significativa. Jo l'he feta amb la boca oberta i sembla que, fins i tot, està fent un badall increïble, perquè quan es cansen, i tenen tot el dret del món per fer-ho, ja se sap. Quan menja, doncs, prova el pa amb tomàquet, la llonganissa, un bon pastís... Dissimuladament, no fora de més que, de tant en tant, fotés alguna queixalada a algú».

LA DIABLESSA (BALL DE DIABLES). «... És un personatge de vida. I quina vida a més a més! Porta la força incendiària, la que causa més respecte. Les diablesses que participen al ball de Granollers són totes elles molt bona gent. Sempre hi ha qui pot sortir socarrimat, però ja se sap, si hi ha algú que treu el cul massa fora, doncs té més oportunitats de cremar-se, oi? Em pregunta si porta calcetes? Doncs miri, quan la vaig dibuixar vaig procurar que anés ben protegida».

EL BASSER (DRAC D'AIGUA). «... No, no crec que el Basser constitueixi un element provocatiu en aquests moments de sequera en què voldríem l'aigua per altres coses. La gent també necessita mullar-se de

**BLANCS
FESTA MAJOR**

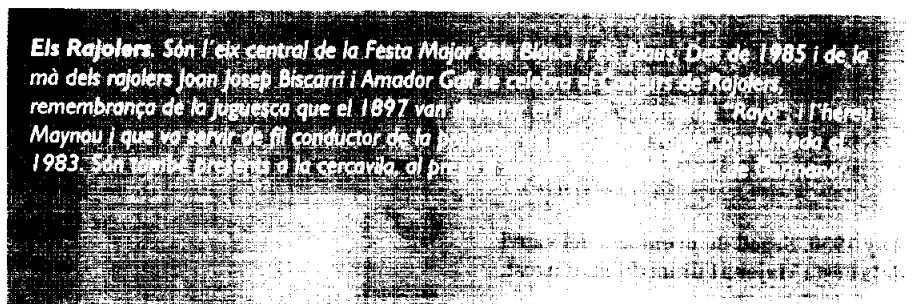
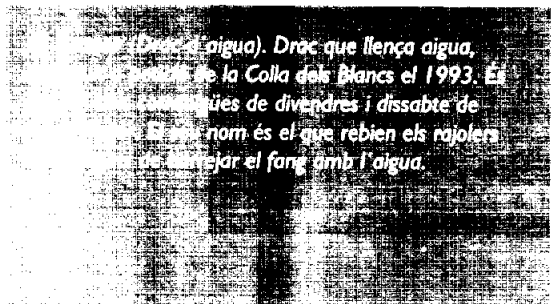
BLAUS

El Basser (Drac d'aigua). Oli sobre paper (65 x 50 cm)

Els Rajolers. Oli sobre paper (50 x 65 cm).

tant en tant. És una responsabilitat de tots plegats, si volem que les coses millorin. Jo no sé vostè, però jo, almenys, sempre m'he mullat. A vegades, fins i tot massa. A veure si aprenem! El Basser té un gest dur perquè li agradaria poder llançar aigua constantment, sense pensar que és tan necessària».

ELS RAJOLERS. «... Formen part de la història vivent de Granollers. Biscarri i Galí s'han convertit en un símbol de la nostra festa, perquè representen l'essència, la part central del rept entre Blaus i Blancs. A més a més, tenim la sort de veure'ls passejar sovint pels nostres carrers i això ens recorda que la juguesca és viva. Com a homes, són extraordinàriament creadors i les seves mans, amb ajut del fang, són capaces de construir en aquests moments en que es parla només de poder i de destrucció. Magnífic el seu exemple».

L'artista indica que, des de fa uns dies, sent la soledat en què s'ha quedat en ser conscient de la buidor que hi ha al seu estudi des que **El Bailo**, el capità de la banda, donà l'ordre a tots els seus companys perquè abandonessin, en perfecte ordre, els voltants del carrer del Sol, zona en la qual els busca el pintor encara desesperadament. An-

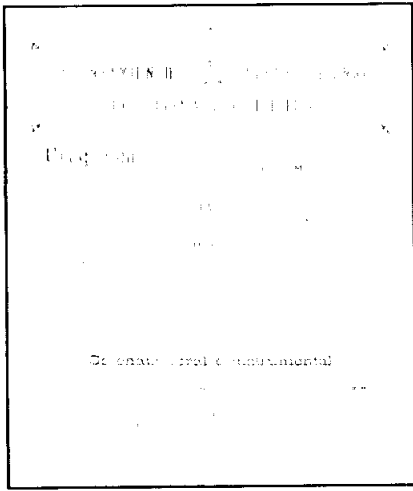
toni Granja, que considera que seria maco que Granollers comptés almenys amb un 5% de **Bailos**, sap, -tot i que prefereix ignorar-ho expressament-, que els personatges que busca són ja als locals de les **Colles dels Blancs i dels Blaus**, llocs des d'on preparen la seva estratègia, de cara a la Festa Major d'aquests dies. Per poc que mirin, els veuran pels carrers. Segur.

Text: **Paco MONJA**

—Bibliografia i referències: N° 7 de la col·lecció *Coneguem Granollers* que edita l'Ajuntament, *la Festa Major 1857-1993* de **Francesc Cruz**; *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, Recull onomàstic de Granollers: Motius, Topònims, Nomenclatura*, d'**Enric Garcia-Pey**; Carpeta de 14 làmines de pintures d'**Antoni Granja Llobet** editat i realitzat per l'Àrea de Relacions Institucionals de l'Ajuntament de Granollers, i Números Extraordinaris de *Revista del Vallès*. La part documental dels personatges (història, característiques,...) ha estat copiada literalment de la carpeta institucional. **Antoni Granja** exposa, durant aquests dies, a la Sala Sant Jordi de Granollers, l'obra original.

BLANCS
FESTA MAJOR
BLAUS

REVISTA DEL VALLES

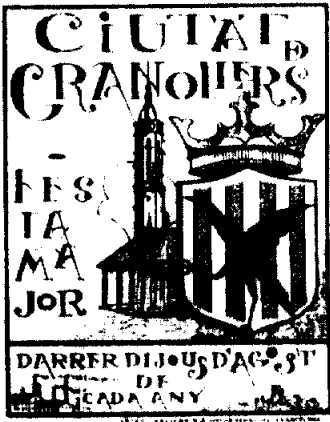
Any 1901

Any 1910

Any 1922

Any 1930. Segell de promoció del canvi de la Festa Major a l'últim dijous d'agost.

Any 1935

Any 1939

Any 1949

Any 1953

Any 1970

Any 1977

Any 1981

GRANOLLERS: CARTELLS DE LA FESTA MAJOR

Sergi Barjuan, pregonero, en compañía de Josep Biscarri y de Amador Galí, los dos grandes protagonistas de la Fiesta Mayor

LA 'FESTA MAJOR'

El modelo de Festa Major que Granollers tiene está consolidado, después de once años de Blancs y Blaus resulta una perogrullada afirmar que son el motor de la fiesta. Se da por supuesto, ellos son la fiesta, suyo es el protagonismo. Este modelo de fiesta ellos lo han reinventado. Y lo que es mejor, lejos de anquilosarse en una serie de fórmulas más o menos seguras, cada año presentan nuevas ideas. La Fiesta está viva. Nada mejor se puede decir. En esta clave a nadie puede sorprender que la Festa Major de Granollers haya trascendido los límites puramente geográficos del municipio y se haya convertido de hecho en la Festa Major del Vallés. La prueba de que eso es así lo demuestra que una parte de las riadas de personas que participaron, vieron, bailaron y disfrutaron de la fiesta venían de fuera de la ciudad. La edición de este año tenía un peligro. El calendario hizo que la Festa Major tuviera que madrugar. Este hecho hacía temer que muchos granollerenses optaran por permanecer de vacaciones fuera de su ciudad, y ciertamente ocurrió en muchos casos. Sin embargo, estas ausencias fueron suplidas, de sobras, por una comarca que se volcó de lleno en su *cap i casa*. Granollers es la capital del Vallés, y una vez más supo asumir esa capitalidad de una forma brillante, festiva, y divertida. El Suplemento especial que tiene en las manos da buena fe de ello. Quienes lo vivieron podrán recordarlo, y quienes no, intuir lo que se perdieron...

BLANCS
FESTA MAJOR

BLAUS

DE LA COMARCA

REVISTA DEL VALLES

ARTE, RETOS Y GOLOSINAS

«Anem al gra i poca palla. El veredicte del jurat dirà: Blaus qui l'han guanyada». Con estas palabras, **Josep Farràs**, representante de la colla Blava, el pasado miércoles, en el acto inaugural de la Festa Major, celebrado en la sala Sant Jordi, pronosticó con acierto su victoria. Pero els Blancs no se quedaron cortos y lanzaron un reto muy divertido. **Esteve Ferrer** trató a sus rivales de «ineptes» y les acusó de haber llegado a un acuerdo con el Ayuntamiento. **Ferrer** afirmó que por toda la ciudad hay zonas azules y ninguna de blanca, y sería justo equipararlas. El alcalde **Josep Serratusell** aplaudió la jugada blanca.

En la misma sala, antes de realizarse el reto, la concejal de cultura, **Rosa Ribas**, presentó la exposición de dibujos de la Festa Major del artista **Antoni Granja**. En un principio, **Granja** sólo tenía que realizar el cartel de la Festa por encargo del Ayuntamiento. Sin embargo, el pintor presentó 14 cuadros más que ilustran los elementos más representativos de la Festa Major: rajolers, diables, gigantes... y el área de cultura decidió mostrar su obra a la ciudad organizando una muestra. Además, también se editaron 250 carpetas con las láminas de **Antoni Granja** para venderlas, las cuales se donaron a las collas como fuente de ingresos. En dicho acto, también se presentó «el Rajol», «el pastís de Granollers», elaborado por el gremio de pastelería, el nuevo vestuario de los cabezudos, conducidos por la colla dels Blaus, los cabezudos recién estrenados de la colla Blanca y sus grallers.

Antoni Granja, acompañado del Bailo

CORREFOC JUVENIL

Por iniciativa de la Colla de Diables Jove, la Festa Major de Granollers ha contado este año con su primer *correfoc* joven. El acto, que se desarrolló por las calles Sant Roc, Joan Prim, plaza Maluquer i Salvador, Travesseres y plaza de la Caserna, registró unos más que óptimos niveles de participación y fue seguido por un importante número de personas. La idea pretende que la magia de la pólvora y el fuego llegue al mayor número posible de generaciones. En realidad este es uno de los retos que quieren plantear las *Colles* en los próximos años.

La Colla Blanca tiene asegurado su futuro

BLANCS
FESTA MAJOR
BLAUS

TOROS EMBOLADOS

La colla de Blaus organizó en la plaza Caserna una nueva

actuación de toros embolados. Por segundo año consecutivo, en la noche del jueves, las calles Travesseres, Santa Elisabet, Constància y la plaza de la Caserna, se convirtieron en el escenario de este acto, que cuen-

ta con gran número de seguidores a los que no les importa correr ante los animales. Mientras las astas de los toros eran equipadas con la pirotécnica adecuada, los *grallers* de la colla de Blaus calentó el ambiente.

El pregón tuvo acento blaugrana con Sergi Barjuan

La cronoescalada, fue una competición deportiva de categoría

CRONOESCALADA

Una de las novedades que este año presentaba la Festa Major de Granollers era la bautizada como la cronoescalada al Sheila, organizada por la colla de Blaus y la peña El Pedal. Aproximadamente medio centenar de ciclistas participaron en la prueba, basada en un contrarreloj individual de subida y bajada de la pista de casi medio kilómetro en que quedó convertida la calle Josep Carner. En el apartado de ascen-

sión, el mejor tiempo conseguido fue de poco menos de un minuto; en el descenso, consistente en bajar lo más despacio posible, el mejor tiempo obtenido fue de 39 minutos. ¡Más de media hora!

ARROZ PARA TODOS

El parque Torras Villà quedó convertido, un año más, en un gran comedor al aire libre. La popular arrozada que tuvo lugar el viernes a mediodía, es-

UN PREGON BLAUGRANA

Más de uno tuvo un susto al ver al jugador del FC Barcelona, **Sergi Barjuan**, vestido de blanco. El noi de Les Franqueses había sido el pregonero escogido por el grupo ganador el año pasado para dar inicio a la Fiesta. Tras pasear por varias calles con un Cadillac, seguido de gigantes, cabezudos, diablos y Blancs i Blaus, desde el balcón del ayuntamiento, diluyó todas las dudas. «No us espanteu, Culers», dijo a la concurrencia que llenaba buena parte de la plaza de La Porxada, «el blanc no és un color tendenciós» Alabó las virtudes de la blancura, pero también se mostró como un ferviente blaugrana y aprovechó la ocasión para dar a conocer su convencimiento — fe de hombre de la cantera — de que el Barça ganaría el próximo año su quinta liga. El futbolista vallesano también se mostró sensible a los incendios que han azotado la comarca y hizo un llamamiento para salvaguardar los bosques, al tiempo que pidió medidas urgentes para su rápida recuperación.

Tras el pregón de **Barjuan**, els Xics de Granollers alzaron una torre en un lateral de La Porxada y la movieron, entre el clamor de los asistentes, hasta debajo del balcón consistorial. El lateral barcelonista fue el encargado de alzar el *anxaneta* hasta el interior de la Casa Consistorial. Mientras gigantes y cabezudos, para rematar el inicio de la fiesta, hacían una exhibición en la plaza, en el interior de la Casa Consistorial se ofreció un refrigerio al autor del pregón que había venido acompañado por sus padres y por diversos amigos. **Sergi** fue estrella también fuera del campo.

tuvo organizada por el Gremi d'Hostaleria y dirigida por **Joan Rovira**, quien contó con la participación de los cocineros **Joan Carles Rovira**, **Santi Tintó**, **Julià Bellalta**, **Francesc Corbera**, **Manel Pérez** y **Roque Margaix**. La monumental paella fue saboreada por más de tres mil personas, previo pago de 300 pesetas.

Para elaborar la arrozada, se emplearon: 250 kilos de arroz, 60 kilos de costilla de cerdo, 60 kilos de tomates, 600 litros de agua, 50 kilos de pollo, 60 kilos de calamares, 100 kilos de sepia, 30 kilos de gambas y/o langostinos, 130 kilos de almejas y mejillones, 60 kilos de calamares y 50 litros de aceite de oliva. La picada y la guarnición requirieron 3 kilos de almendras y 30 de limones, respectivamente.

El alcalde de la ciudad hizo el

BLANCS
FESTA MAJOR
BLAUS

La alegría estuvo constantemente en la calle

reparto de obsequios a los profesionales que cada año hacen posible la arrozada popular.

ESTIRADA DE CUERDA

Por cuarto año consecutivo, la calle Santa Anna sirvió de marco para la prueba que realmente mide las fuerzas de una y otra colla: la estirada de cuerda. Una larga sogá de más de cien metros fue el instrumento mediante el cual la rivalidad entre collas alcanzó una de sus cotas más altas. El elevado índice de participación popular hace que sea ésta una de las actividades de la Festa Major que tienen mayor poder de convocatoria. Así, no fueron pocos los asistentes que se incorporaron de forma espontánea a uno u otro bando, en uno u otro color, en un forzado

BLANCS FESTA MAJOR BLAUS

El agua, sació la sed de marcha de cientos de ciudadanos

Els Xics, en plena acció

intento por llevarse hasta su terreno al equipo contrario.

La prueba se compone de dos estiradas. En caso de que se produzca un empate, se procede a un tercer intento. Dos estiradas con cambio de campo para que la leve pendiente de la calle no favorezca a ninguno de los rivales. La colla de Blaus se mostró superior en todo momento a la de Blancs, en las modalidades senior e infantil de la prueba, que este año se in-

La Colla Blava apostó con esta señorita por la plaza del c...

corporaba al programa de actos, y que constituyó una novedad.

EL CORREFOC

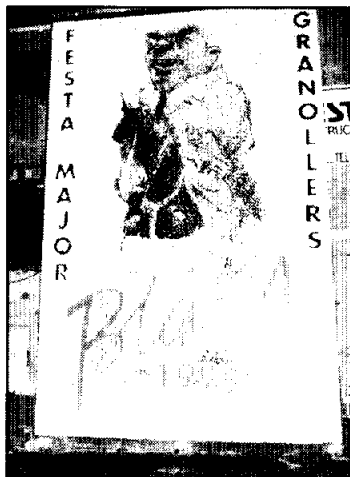
Organizado por el grupo de Diablos de Granollers, el Correfoc volvió a ser uno de los actos estrella de la Festa Major, que se desarrolló por un recorrido abarrotado de público receptivo y con claras ganas de participar. La *Grala de Foc*, incorporada a la Festa el pasado año, y conducida por miembros del grupo joven de Diablos de Granollers, cumplió con su cometido de caldear el ambiente antes del Correfoc. Posteriormente, hicieron su aparición en escena el resto de personajes que participan en este acto, como el Bailo, bautizado con el nombre que antiguamente recibían los aprendices de *rajoler*. Mezcla de cabezudo y caballo, llegó a la Festa Major de Granollers en

La arrozada volvió a ser, una vez más, un éxito

La zarzuela recordó que hay verbenas que valen la pena

El puzzle del Bailo se hizo a base de esfuerzo y de 100.000 piezas

1991, de la mano de la colla de Blaus.

MUSICA Y AGUA

Otro de los actos más esperados de la celebración granollerense, y que cuenta también con gran número de adeptos a los que no les importa en absoluto mojarse: el *Correaigua*. Organizado por la colla de Blancs, esta réplica húmeda al *Correfoc*, baña a la multitud congregada en la plaza de la Porxada. Las mangueras no respetan a nadie. Varios miles de personas bailaban y saltaban, empujados en agua, al son de la música compuesta expresamente para la ocasión por el músico granollerense Martí Ventura. Varios cañones de agua, dispuestos en torres metálicas situadas de la plaza, se encargaron de aliviar el calor a los participantes. El Basser, el dragón que arroja agua en lugar de

La Porxada vivió emociones fuertes

fuego, construido en 1993, se encargó desde el suelo de que nadie escapara al remojón.

También como novedad, este año ha tenido lugar el primer *Correaigua* infantil (sábado, 16 h), en la plaza Porxada, bajo un sol de justicia.

EL PUZZLE DELS BLAUS

A lo largo de todo el viernes, la plaza Maluquer i Salva-

dor fue escenario para la construcción de un gigantesco puzzle ideado por la colla de Blaus. Un millar de personas participaron en la colocación de las cien mil piezas de que se componía. Se trata del puzzle más grande hecho jamás en Granollers, y un reto del cual salieron perfectamente airosos. La última pieza del puzzle se colocó a las ocho de la tarde.

Los actos contaron con una notable presencia de gente

BLANCS
FESTA MAJOR
BLAUS

REVISTA DEL VALLES

AMPARO MORENO, REAL COMO LA VIDA MISMA

La actriz **Amparo Moreno** consiguió reunir a 340 personas en el Cercle Cultural de La Caixa, el pasado viernes, con la interpretación de la obra de Willy Rusell, «**Shirley Valentine**». Al cuarto de hora de comenzar la función, **Moreno** ya se había puesto al público de Granollers en el bolsillo. «**Shirley Valentine**», no tiene nada que ver con los espectáculos que **Moreno** suele protagonizar. Incluso hubo algunos de los asistentes, que sin tener referencia alguna de lo que iban a ver, quedaron más que sorprendidos con la actuación. **Amparo Moreno**, sola durante dos horas en el escenario, con el

señal de **Rosa Maria Sardà**, ha sido sin duda uno de los mejores actos de la Festa Major. «**Shirley Valentine**» es la historia de una mujer de Manchester, que cuando pasa de los cuarenta empieza a analizar su vida, y se da cuenta de que, poco a poco, sumergida en su familia, se olvidó de ella misma. Según su directora, **Rosa Maria Sardà** «*como la mayoría de las mujeres, Shirley Valentine, ya tenía el destino programado antes del primer diente*». El principal elemento escénico es una cocina con la que Shirley-Amparo mantiene largas conversaciones. Con el paso de los años, se convirtió en su mejor amiga y compañera. Hasta que, por fin, Valentine se da cuenta de que vive sin vivir, y decide armarse de valor y saborear los pormenores de la vida el resto de sus días, al lado del mar. Con grandes dosis de humor, mezcladas con la pura realidad, **Amparo Moreno** logró que más de una de las mujeres que ocupaban una butaca vieran un trocito de su vida identificada con la de la protagonista. La piel se les puso de gallina.

BLANCS FESTA MAJOR

BLAUS

TERCERA EDAD

La colla de Blancs intentó que el máximo número posible de personas, independientemente de su edad, participaran de forma activa. El intento consistió en la organización de un concurso de baile que estuvo amenizado por la orquesta E2. Sin duda, la hora de celebración, las diez de la mañana, tuvo mucho que ver en la poca asistencia al acto.

Los gigantes no faltaron tampoco a la cita festiva

La calle se llenó de notas de color

Guix i Murga presentaron *Per molts anys*

LOS VIDEOJUEGOS

Otra de las novedades consistió en la organización de un concurso de videojuegos entre Blancs y Blaus por parte de la empresa Ingescat. El concurso contó con la participación de alrededor de 150 personas y se hizo en la plaza de Les Olles. La

final se disputó el sábado por la mañana y los ganadores de la categoría infantil recibieron un trofeo y una bicicleta, el primero, y una colección de pins y un cursillo de informática, el segundo. En la categoría juvenil, tanto el primero como el segundo clasificado, recibieron como premio una estancia de

FRACASO DE LA NOCHE DE LA RUMBA

El patinazo de esta Fiesta Mayor ha sido la noche de la rumba. El anunciado como acto estrella, en el que participaban el Rey de la rumba, **Peret** y el grupo escindido de Los Manolos, Chocolate, apenas congregó 900 personas en el Palau Olímpic. El escaso público, que ha hecho saltar la velada con más de un millón y medio de pérdidas, según la versión oficial, que nada coincide con el caché de cuatro millones quinientas mil pesetas del cantante, apenas consiguió llenar hasta la mitad la pista del recinto. Pocos fueron los que pagaron 1.500 pesetas por barba,

pero muy marchosos. A diferencia de otros recitales, fueron más los que se lanzaron a bailar la más genuina de las músicas catalanas que los que prefirieron escuchar cómodamente sentados en las gradas laterales. Los ritmos del triplete Chocolate fueron los encargados de abrir la noche. Chocolate, es decir **Xavier Calero** y los hermanos **Joan** y **Rogeli Herrero**, consiguió ganarse la voluntad de los asistentes con una sabia mezcla de los mejores éxitos de Los Manolos con los temas en que actualmente están trabajando. Entre estos, la canción «Tómbola», popularizado en su momento por la ripipi **Marisol**,

y que demuestra que los Chocolate están dispuestos a seguir dando ritmo a todas las canciones que hagan falta. Los conocidos «All my loving» o «El meu avi», anteriores éxitos de Los Manolos tampoco perdieron fuerza con el terceto y fueron los más celebrados de la velada. Los Chocolate, que lograron el milagro de que 900 personas organizaran un jolgorio mayor que 2000, tuvieron que improvisar varios bises. Con su despedida, la noche alcanzó su clímax.

La interpretación de **Pere Calaf Pubill**, «**Peret**», estrella de la noche, no se produjo hasta casi la una de la madrugada. **Peret** también mezcló algunos de sus temas clásicos con los entresecados de su último trabajo «*Como me gusta*». Lo que gustó a **Peret**, pero, no coincidió con un público que había sido excesivamente calentado con los ritmos más discotequeros de los Chocolate y que se aburría con algunos temas. Ni siquiera el sabor local, en forma de baile de un cuadro de la Casa de Andalucía de Granollers, consiguió retener a un público que iba desertando por momentos. Al final, **Peret** se quedó sólo con poco más de 300 fieles. Era la cara triste de un espectáculo de altura.

Baile, marcha...

siete días para cuatro personas en las islas Canarias.

GIGANTES EN ESCENA

La plaza Barangé acogió el encuentro de gigantes, en el que participaron figuras de diversas ciudades de Catalunya,

que acompañaban a los de Granollers: Esteve y Plàcida, Cosme y Damiana, y a los de las collas de Blancs y Blaus. Entre los gigantes invitados se encontraban, entre otros, Esteve y Quitèria (de Vilanova del Vallès), Roc y Esperança (La Batllòria), Genís y Margarida (Santa Coloma de Gramenet), Cris-

tòfol y Siseta (Premià de Mar), Baldiri y Ramona (Sant Boi). Los gigantes, después de concentrarse en la plaza Barangé participaron en un pasacalles hasta la Porxada.

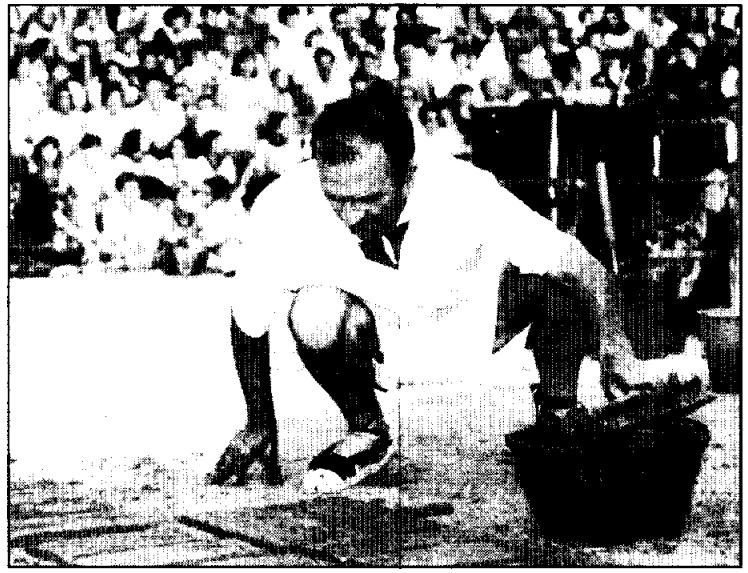
CORAL TURO DEL VENT

El domingo a mediodía, en la Casa de Cultura Sant Francesc, la Coral Turó del Vent, de Llinars del Vallès, ofreció un recital que incluía piezas clásicas, canciones típicas catalanas y temas claramente estacionales. Bajo la dirección de **Joan Rovira**, ofrecieron un repertorio variado. El acto estuvo organizado por la coral granollerense Amics de la Unió, una entidad que siempre colabora en la Fiesta Mayor.

BLANCS
FESTA MAJOR
BLAUS

La Solemne Misa contó con una notable participación

Amador Galí, en pleno esfuerzo

Biscarri volvió a demostrar que está en buena forma

La Colla Blava, celebró el triunfo por todo lo alto

BLANCS FESTA MAJOR BLAUS

BISCARRI I GALI

El concurso de rajolers es, sin duda, el acto que da identidad a la Festa Major de Granollers, al recordar la histórica rivalidad entre las collas. Celebrado el domingo por la tarde en el parque Torras Villà, volvió a ser, una vez más, un emocionante encuentro entre Blancs y Blaus. Finalizó con la victoria del rajoler **Joan Josep Biscarri**, representante del segundo de los grupos (**Amador Galí**, de la colla de Blancs, sólo ha ganado en los años 1985 y 1991). El concurso consta de

tres tandas para fabricar rasillas, baldosas y ladrillos. Cabe destacar la igualdad que ambos rajolers muestran a la hora de elaborar las piezas, así como el escaso margen por el que uno de ellos siempre resulta ganador sobre el otro.

LA COLLA GANADORA

Unas seiscientas personas se reunieron, el domingo, en la multitudinaria cena, tras la cual se hace público el veredicto del jurado y se conoce, por fin, cual de las collas es la ganadora de la edición de 1994 de la Festa Major. Con la lectura del veredicto, se despejaron las dudas y

el secreto fielmente guardado hasta el momento, se hizo público. En esta ocasión, el resultado fue favorable a la colla de Blaus, que serán los encargados de escoger al pregonero del próximo año. Como viene siendo habitual, la cena se prolongó hasta la medianoche. La Salseta del Poble Sec, desde la plaza Barangé, puso el punto y final a la Festa Major.

Textos:

José Antonio PILAR,
Jordi ABAYÁ
Sónia BARTRES.

Fotos:

Josep GARCÍA
Antonio ALCALDE